Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26048
Copyright: Admont, Benediktinerstift

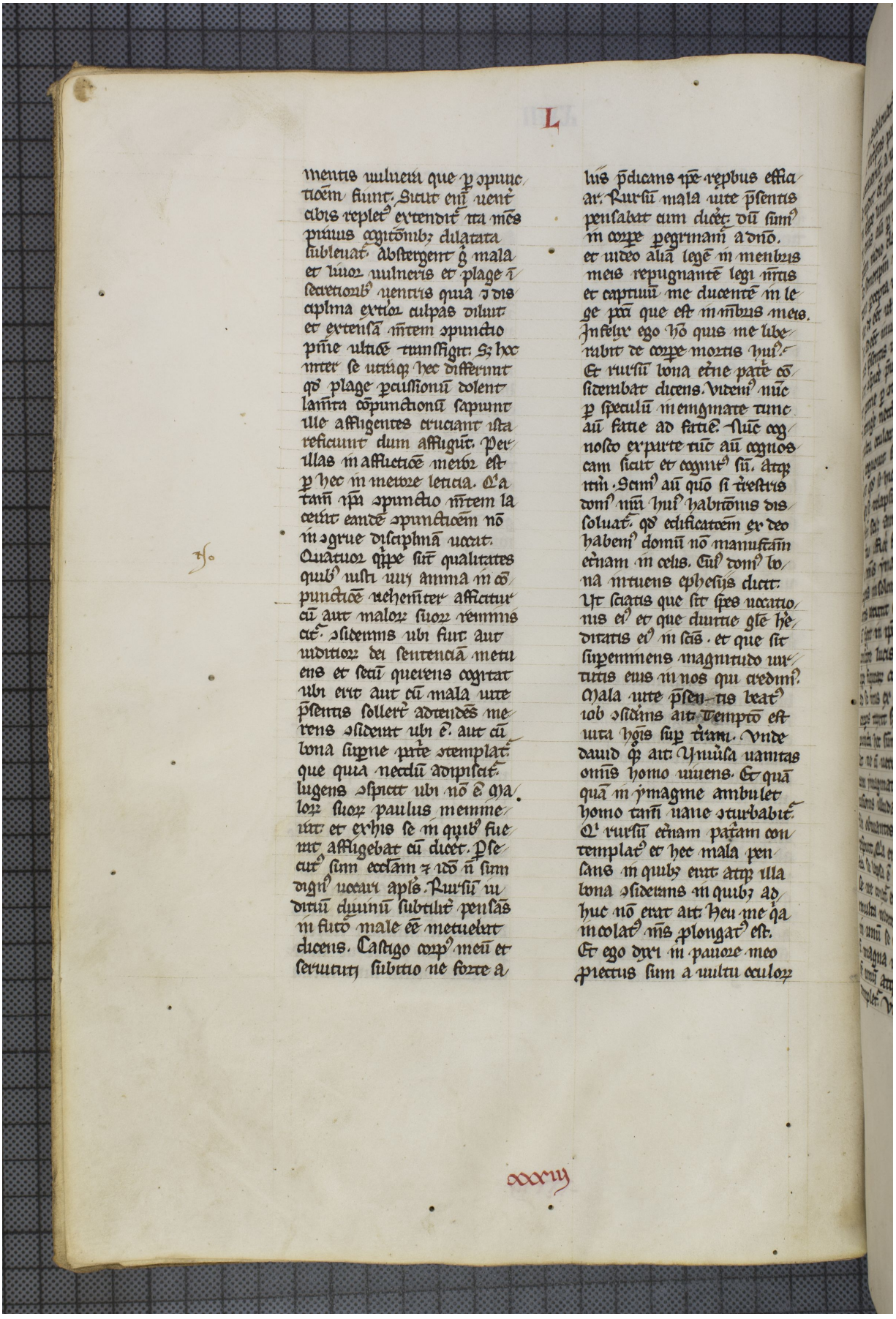

mentis uulneu que p̄ opunc
tionē fiunt. Sicut enī uent
abis repleō extendit ta mēs
p̄uus cogitōmb; dilatata
subleuat. abstergent ḡ mala
et uuor uulneris et plage ī
secretionib; uentris quia ī dis
aplma extor culpas diluit
et extensā mīrem opunctio
p̄ne ulcē tumfigit. S; hec
inter se utrūq; hec differunt
qō plage passionū dolent
lanīta cōpunctionū sapiunt
ille affligentes crucant ista
reficiunt dum affligūt. Per
ullas m affrictiōe membr est
p hec m meiore letitia. Q'a
tanī ipm opunctio mīrem la
cerāt eandē opunctionē nō
m agrue disciplinā uocat.
Quatuor q̄ppe sūt qualitates
quib; ustr uuj anima m cō
punctiōe uehemēter afficitur
cū aut malor suor reminis
cit. ꝺsidenms ubi fuit aut
uditior dei sententiā metu
ens et scīt queiens cogitat
ubi erit aut cū mala utre
p̄sentis sollert adtendēs me
trens ꝺsidenat ubi ē. aut cū
lona supne patr̄ contemplat
que quia necdū adipiscat
lugens ꝺspicit ubi nō ē gia
lor suor paulus meminē
rat et exhis se m quib fue
rat affligebat cū ducit. Pse
cut sum eccl̄am 7 idō n sum
dign uocari apls. Rursū u
ditū duinū subtilit pensās
m furō male ēe metuebat
dicens. Castigo corp meū et
seruituj subdito ne forte a
lis p̄dicans ipe reprobus effi
at. Rursū mala utre p̄sentis
pensabat cum ducit. dū sum
m corpe pegrinam a dnō.
et uideo aliā legē m membris
meis repugnantē legi mētis
et captiuū me ducentē in le
ge pcī que est m membris meis.
Infelix ego hō quis me libe
rabit de corpe mortis huj?
Et rursū lona ecclē patr̄ cō
sidebat dicens. Videm nūc
p speculū in enigmate tunc
aut facie ad faciē. Nūc cog
nosco ex parte tūc aut cognos
cam sicut et cognit sū. atq;
in. Sem aut quō si arctius
dom nīm huj habitōmis dis
soluat. qd edificatem ex deo
habem domū nō manufactam
etnam in celis. Cui dom lo
na mruens ephesios ducit.
Ut sciatis que sit spes uocatio
nis ei et que diuitie gl hē
ditatis ei in scis. et que sit
supemmens magnitudo un
tutis eius in nos qui credim?
Mala utre p̄sen tis beat
iob ꝺsidens ait. Tempto est
uita hois sup terram. Unde
dauid p̄ ait. Uniuersa uanitas
omis homo uiuens. Et quā
quā in ymagine ambulet
homo tamī uane turbabit.
Q' rursū etnam patrem con
templat et hec mala pen
sans in quib; erat atq; illa
lona ꝺsidenans in quib; ad
huc nō erat ait. Heu me qa
incolat mis plongat est.
Et ego dixi in pauore meo
p̄iectus sum a uultu oculor

xxxiij